

- odmowa przyznania, na podstawie art. 46 ust. 1 i 8 kodeksu podatku dochodowego od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym w 2009 r., pełnego lub częściowego odliczenia otrzymanych dywidend od podstawy opodatkowania spółki będącej beneficjentem może być uzasadniona nadrzędnym względem interesu ogólnego dotyczącym konieczności zapewnienia skuteczności kontroli podatkowych, jeśli niemożliwe okaże się uzyskanie przez organy podatkowe państwa członkowskiego, którego rezydentem jest spółka będąca beneficjentem, od Republiki Libańskiej, w którym to państwie rezydentem jest spółka wypłacająca te dywidendy, informacji pozwalających skontrolować, czy spełniona jest przesłanka dotycząca podlegania opodatkowaniu podatkiem przez spółkę wypłacającą rzeczony dywidendy;
 - odmowa przyznania takiego częściowego odliczenia otrzymanych dywidend, na podstawie art. 46 ust. 11 kodeksu podatku dochodowego od osób prawnych we wspomnianym brzmieniu, nie może być uzasadniona nadrzędnym względem interesu ogólnego dotyczącym konieczności zapewnienia skuteczności kontroli podatkowych, jeśli przepis ten może być zastosowany w sytuacjach, gdy podleganie opodatkowaniu podatkiem przez spółkę wypłacającą dywidendy w Libanie, w którym to państwie jest ona rezydentem, nie może być skontrolowane, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 5) W odniesieniu do konsekwencji dla sprawy w postępowaniu głównym, interpretacji art. 63–65 TFUE oraz Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, i Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony:
- w wypadku gdy organy państwa członkowskiego, w którym rezydentem jest spółka będąca beneficjentem, mogą uzyskać od Republiki Tunezyjskiej, w którym to państwie rezydentem jest spółka wypłacająca dywidendy, informacje pozwalające ustalić, czy spełniona jest przesłanka dotycząca podlegania opodatkowaniu podatkiem przez spółkę wypłacającą rzeczony dywidendy, art. 63 i 65 TFUE oraz art. 34 ust. 1 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, stoją na przeszkodzie odmowie przyznania, na podstawie art. 46 ust. 1 lub art. 46 ust. 8 kodeksu podatku dochodowego od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym w 2009 r., pełnego lub częściowego odliczenia wypłaconych dywidend od podstawy opodatkowania spółki będącej ich beneficjentem, przy czym Republika Portugalska nie może powołać się w tym względzie na art. 64 ust. 1 TFUE;
 - art. 63 i 65 TFUE oraz art. 34 ust. 1 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, i art. 31 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, stoją na przeszkodzie odmowie udzielenia, na podstawie art. 46 ust. 11 kodeksu podatku dochodowego od osób prawnych we wspomnianym brzmieniu, częściowego odliczenia wypłaconych dywidend od podstawy opodatkowania spółki będącej ich beneficjentem, jeśli przepis ten może być zastosowany w sytuacjach, gdy podleganie przez spółki wypłacające dywidendy opodatkowaniu podatkiem w Tunezji i w Libanie, w których to państwach są one rezydentami, nie może być skontrolowane, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego, przy czym Republika Portugalska nie może powołać się w tym względzie na art. 64 ust. 1 TFUE;
 - kwoty pobrane z naruszeniem prawa Unii Europejskiej powinny zostać zwrócone, wraz z odsetkami, podatnikowi.

(¹) Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Sprawa C-177/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Informowanie i ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Oświadczenia żywieniowe lub zdrowotne dotyczące żywności — Środki przejściowe — Artykuł 28 ust. 2 — Produkty opatrzone znakami towarowymi lub markami istniejące przed dniem 1 stycznia 2005 r. — Preparaty na bazie „esencji kwiatowych Bacha” — Znak towarowy Unii Europejskiej RESCUE — Produkty sprzedawane jako produkty lecznicze do dnia 1 stycznia 2005 r., a od tego dnia jako żywność]

(2017/C 030/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nelsons GmbH

Strona pozwana: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Sentencja

Artykuł 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 107/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że przepis ów ma zastosowanie w sytuacji, gdy żywność opatrzona znakiem towarowym lub marką była sprzedawana przed dniem 1 stycznia 2005 r. jako produkt leczniczy, a następnie, po tym dniu – zachowując niemniej te same cechy fizyczne i nosząc ten sam znak towarowy lub tę samą markę – jako żywność.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 23 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-314/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuł 4 ust. 1 i 3 — Wtórne oczyszczanie lub inne równie skuteczne oczyszczanie)

(2017/C 030/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i E. Manhaeve, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: S. Ghiandoni, A. Daly i D. Colas)

Sentencja

- 1) Republika Francuska, nie zapewniwszy wtórnego oczyszczania lub równie skutecznego oczyszczania ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji: Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont oraz Volx i Villeneuve, bądź w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000–15 000, bądź w odniesieniu do zrzutów do wód słodkich i estuariów, z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 2 000–10 000, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie przepisów art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.